

DÄŠSNÄŠ DIVNÄ• SEN

NedÄ›le, 10 kvÄ›ten 2020

Bylo asi pÄ› sedmÄ› rÄ›no, kdyÄ› jsem otevÄ›la oÄ›i a nebyla v tmavÄ›m pÄ›epnÄ›nÄ›m kupÄ› vlaku, kde jsem nikom nerozumÄ›la. "Tam" byla zimnÄ› doba, vÄ›ichni kolem byli narvÄ›ni do teplÄ›ch bund, na nohou mÄ›li silnÄ› pevnÄ› boty, a i byla stejnÄ› navleÄ›enÄ›. Na jednÄ› ruce jsem drÄ›ela asi tak jedenapÄ›letÄ› dÄ›tÄ›, druhou jsem drÄ›ela svÄ›zanÄ› lyÄ› jsem se prodÄ›rala uliÄ›kou, hledala nÄ›jakÄ› volnÄ› mÄ›sto.

LeÄ›m v posteli, rozhlÄ›m se po loÄ›nici a snaÄ›m se probrat. Ale stejnÄ› jsem celÄ›m vÄ›domÄ› jeÄ›tÄ› v ono

Nakonec jsem naÄ›la jedno mÄ›sto na kraji, bylo to v kupÄ›, kde sedÄ›li tÄ› mladÄ› muÄ›ovÄ›; posadila se, a protoÄ› byla mnou dlouhÄ› cesta, tak jsem si, stejnÄ› jako vÄ›ichni ostatnÄ› ty tÄ›kÄ› boty zula a zastrÄ›ila je pod sedadlo. LyÄ› jsem postavila vedle.

Najednou pÄ›iÄ›l Ä›tvrtÄ› a jen mi rukou naznaÄ›il, abych se zvedla, Ä› je to jeho mÄ›sto.

OK, zvedla jsem se a vykroÄ›ila dÄ›l.

Po pÄ›r krocÄ›ch se s trhutÄ›m vlak zastavil a z amplionu se ozval nÄ›zev stanice. Asi to byla mÄ› koneÄ›nÄ›, protoÄ› jsem rychle vystoupila.

Vystoupila jsem vÄ› jak jen jÄ›, vÄ›jude kolem byla zasnÄ›enÄ› pustÄ› plÄ›.

ZapÄ›skÄ›nÄ›, vlak se rozjel, a odjel.

JÄ› zÄ›stala stÄ›t, nohy jen v ponoÄ›kÄ›ch, dÄ›tÄ› na ruce, a i ty lyÄ›, kterÄ› jak jsem si najednou zoufale uvÄ›domovala, ty nebyly moje, ty jsem mÄ›la nÄ›komu dovÄ›zt...

V tÄ› nejhorÄ›- beznadÄ›ji jsem se probudila.

Bylo mi hroznÄ›, i kdyÄ› jsem si uÄ› uvÄ›domovala, Ä› to byl jen sen.

Ä›šplnÄ› mne to odepsalo - dohÄ›je, Ä›lovÄ›k si mÄ› pÄ›eci pÄ›es noc odpoÄ›inout, a ne se takhle nechat zniÄ›it, ne?

Pokud tu jste nÄ›kteÄ› VYKLADAÄ›I SNÄ›, nebo mÄ›te nÄ›pad, proÄ› se nÄ›kdy lidem zdajÄ› tak deptajÄ›cÄ› sny - napiÄ› nÄ›pad do komentÄ›Ä›.

Tak se ukaÅ¾te, psychologovÅ©,

d@niela